

blive Tale om Forøgelse af Lønningsudgifterne. Det er derfor kun ganske skønsmæssigt, hvis man anslaar, at det offentlige Udgifter til Mødrehjælpen i København forholdsvis kort Tid efter Lovens Ikrafttræden vil komme op paa 100—125 000 Kr. om Aaret. Om Udgifterne til Mødrehjælpsinstitutioner i den øvrige Del af Landet kan man selysagt ikke danne sig nogen sikker Mening, forinden Socialministeren paa Grundlag af en Indstilling fra Mødrehjælpens Fællesraad har taget Stilling til, hvor mange Mødrehjælpsinstitutioner der skal oprettes. I saa Henseende vil Befolkning Kommissionens Forslag, hvorefter der regnes med Mødrehjælpsinstitutioner i en af de sjællandske Byer, f. Eks. Næstved, samt endvidere i Odense, Aarhus, Sydjylland, f. Eks. Sønderborg, Nordjylland og eventuelt Esbjerg, være det naturlige Udgangspunkt. Rent foreløbigt kan man dog muligvis ved Beregning af Udgifterne for den øvrige Del af Landet gaa ud fra, at Udgifterne vil staa i samme Forhold til Folketallet, som Tilfældet er inden for København og de i Forbindelse dermed staaende Amtsrads kredse. Da ca. $\frac{1}{3}$ af Landets Indbyggere findes inden for Københavns Omraade i videste Forstand, skulde man herefter vente, at Udgifterne uden for Københavns Omraade vil andrage 200—250 000 Kr. Man vil herefter faa en samlet Udgift paa 300—375 000 Kr. Hvis det imidlertid lykkes at indarbejde Mødrehjælpsinstitutionerne i Befolkningens Bevidsthed, saaledes at de kommer til at indtage den Plads i saa Henseende, som man har tiltænkt dem, og bl. a. ogsaa bliver besøgt af de talrige gifte Kvinder, der i Anledning af deres Svangerskab trænger til Hjælp og Bistand, maa man dog regne med, at Udgifterne kommer til at ligge højere. Paa den anden Side kan man heller ikke bortse fra den Mulighed, at Mødrehjælpsinstitutionerne ikke slaar an i det Omfang, som man har ønsket, og at deres Virksomhed derfor vil blive begrænset til et betydeligt snævrere Klientel.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Til § 1.

I §§ 1 og 2 angives de Opgaver, som det paa hviler den enkelte Mødrehjælpsinstitution at løse, og hvortil Udgifterne dækkes af det offentlige, medens der i § 3

nævnes de Opgaver, som det staar en Institution frit for at paatage sig, og hvortil Udgifterne som Hovedregel maa afholdes af de private Midler, som maatte være til Raadighed for Institutionen.

Ifølge § 1, Stk. 1, 1ste Punktum, der i det væsentlige er formuleret som § 9, Stk. 1, i Lov Nr. 163 af 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m., skal der gives de svangre Kvinder personlig, social og juridisk Bistand, Raad og Vejledning med Hensyn til deres Forhold før og efter Fødslen; herunder falder, foruden den i Loven nævnte Vejledning om økonomiske og lægelige Hjælpemidler, en Foranstaltning som Bistand til Gennemførelse af Faderskabssager, saaledes eventuelt Tilvejebringelse af en Overenskomst mellem Parterne vedrørende Bidragsspørgsmaalet og Overenskomstens Indsendelse til Overvrigheden til Godkendelse, Optagelse og Indsendelse af Afhøring til vedkommende Politimester (i København Overpræsidenten); endvidere Bistand — saaledes ved Udfærdigelse af Ansøgning om fri Proces — til Paaanke af Domme, der er faldet ud til den indstævnte Mandspersons Ed, eller hvorved han er frifundet, og med Justitsministerens Tilladelse, jfr. Lov Nr. 63 af 1. April 1914 § 1, Bistand til Ordning af Spørgsmaal vedrørende Bortadoption af Barnet eller dets Anbringelse i Pleje. Ifølge § 1, Stk. 1, 2det Punktum, bør der dernæst i fornødent Omfang være Adgang til at lade Kvinder, der søger Mødrehjælpsinstitutionerne, underkaste sig regelmæssig Helbræds kontrol under og efter Svangerskabet. Hvis den til Mødrehjælpsinstitutionen knyttede Læge, jfr. Lovforslagets § 6, Stk. 3, under Udøvelsen af denne Kontrol har konstateret sygelige Tilstande, maa han henvise Kvinden til Behandling enten hos hendes egen Læge eller paa vedkommende Sygehus, men i øvrigt maa han kunne yde den lettere ambulante Behandling, der hos iøvrigt sunde Kvinder følger med et normalt forløbende Svangerskab, herunder Tilrettelæggelse af Kosten, d. v. s. en forebyggende diætetisk Behandling, som det kan blive nødvendigt at supplere med medikamental Behandling (Jern, Kalk, Vitaminer); Udgifterne hertil dækkes ikke af det offentlige, men maa, saafremt de paa gældende ikke er i Stand til selv at udrede disse, og Sygekassen ikke betaler den ordinerede Medicin, afholdes af de til Mødrehjælpsinstitutionens Raadighed staaende private Midler.